

Publicerad 2014-09-15 14:11 av Poetpatrask

Jag vet inte längre. Jag vet inte alls.

Rännilar av uppgivenhet

över mjuka kullar.

Moln, tunga av falnat hopp,

hopas i den pumpande muskeln.

En hand som griper i förtvivlan,

men vars önskan faller ner i det svarta djupa.

Mörker

Mjuka trampdynor på vassa glasskärvor.

Långa klor på en ovillig,

kämpande kropp.

Spruckna, grånade läppar som rör sig,

tyst, tyst.

Rädsla

Nutiden som glider iväg

och tar förhoppningarna med sig.

Framtiden som ter sig allt mörkare.

Nakna, sönderskurna fötter,

förlorar fästet.

Död.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Poetpatrask med Poeter.se id #37428 innehar upphovsrätten